

פני עין חמד

יוצא לאור 7" בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת תְּצִוָּה - פּוּרִים

"וְאָנִי תְּפִלָּה" (תהלים קט, ד)

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחת- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה יענת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קנסב בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

מדוע? כדי שנדע שלא מפסיקים לצעוק לה' יתברך- לעד ולעולמי עולמים, גם אחרי תחיית המתים.

המשנה ברורה כותב: "פורים ניתן לנו כדי לזכור שה' יתברך אוהב ושומע כל איש בעת צרתו, וכאשר יתענה וישוב אל ה' בכל לבבו, יענהו".

אם נתפלל "בְּכָל קְרָאנוּ אֱלֹו" (דברים ד, ז), התפילה תתקבל. **אם לא נפסיק לדפוק על הדלת, בסוף יפתחו לנו.**

בספרי החסידות מובא, שאם יש לאדם מחסור, זה משום שלא התפלל על זה בכלל, או משום שלא התפלל על זה מספיק.

בגמרא (מגילה י"ב ע"ב) מובא: "מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני". בן יאיר- בן שהאיר עיניהם של ישראל **בתפילתו**. בן שמעי- בן ששמע אל **תפילתו**. בין קיש- שהקיש על **דלתי רחמים** ונפתחו לו- **הכל בזכות התפילה**.

סיפר הגר"מ שפירא זצ"ל: פעם הייתי אצל מרן החזון אי"ש. אדם נכנס אליו וסיפר שי לו צרות לא מהעולם הזה ובכה בפני החזון אי"ש. אמר לו הרב: "אני לא מכיר אף בעיה שאי אפשר לפתור אותה בעשר דקות. התפילה היא מטה עוז ביד האדם לשנות את טבע הבריאה!"

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

בזוהר הקדוש מובא: "יומא דכפורי כיומא דפורי". קטן נתלה בגדול, **הוי אומר שיום הפורים גדול מיום הכיפורים.**

למה? מה העבודה של פורים בכלל?!

הרי ביום הכיפורים אנחנו לא אוכלים ולא שותים. אנחנו נמצאים רוב היום בבית הכנסת ועוסקים בתשובה ותפילה. אנחנו מתעלים להיות דומים למלאכים.

ואילו ביום הפורים, לך תחפש מישהו אחרי מנחה. אנשים רבים כבר שתויים, עד שלא מבדילים בין טמא לטהור...

הרמב"ם בספר המצוות אומר: "וציווה לקרוא את המגילה בעונתה כדי להזכיר שבחיו של הקב"ה, ושהיה קרוב לשוועתינו ולהודיע לדורות הבאים שאמת הוא מה שהבטיחנו בתורה: "כִּי מִי גִוִי גָדוֹל אֶשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרָבִים אֱלֹו פֶה' אֶלְקִינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֱלֹו" (דברים ד, ז)".

התפקיד של פורים הוא להעביר לדורות הבאים את הידיעה, שכאשר אתה חלילה נמצא במצב של מצוקה או רובצת עליך גזירה קשה, והפיתרון לא נראה- דע לך, למרות העוונות שלך ולמרות הפשעים שלך אתה יכול לצעוק להקב"ה, והוא יענה לך. הוא יוציא אותך מהצרה שלך.

גם אם חתמו גזירה בשמיים להשמיד להרוג ולאבד, **אם אתה לא תפסיק לצעוק, הקב"ה יקרע את הגזירה.**

יבוא יום ואנחנו נגנוז את ספר תהילים, ושאר ספרי הנביאים. הכל עתיד להתבטל, חוץ ממקרא מגילה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

צמני לבת

7"ו	כנסת לבת צאת לבת	צאת לבת	יבין חס
י"מ	17:00	18:12	18:51
ת"א	17:17	18:10	18:48
מיסב	17:17	18:10	18:48
ב"ל	17:19	18:12	18:50

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בַּהֲלָכָה – בְּשׂוּלֵי גוּיִם - חֶלֶק י"ז

האם בורגול המגיע לארץ לאחר שעבר תהליך חצי בישול במפעל של גוים יש בישולי גויים?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

בורגול המגיע מחוץ לארץ, שעובר תהליך חצי בישול במפעל על ידי גויים ולאחר מכן מייבשים אותו בחום באופן שמגיע לצרכן בצורה שהוא לא ראוי לאכילה כלל, מותר שיהודי כעת יבשלו שוב ואין בזה איסור בישולי גויים. ונראה, אף אם כעת היהודי לא מבשלו שוב אלא מכין אותו לאכילה על ידי נתינתו במים קרים בלבד, מותר. **מקורות:** הגר"ח ב"בן איש חי' (פרשת חוקת אות יז) על פי דברי מרן בשו"ת 'אבקת רוכל' (סימן ל) שבישול הגוי אינו נחשב לכלום, הואיל והתייבשו ושוב לא היו ראויים לאכילה, אלא ע"י הבישול של הישראל שנעשה לאחר מכן. וכן העלה להלכה הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל ('הליכות עולם' ח"ז עמוד קיג). ע"ש. לעניין נתינתו במים קרים, נלענ"ד היות ומי שעשאו כעת ראוי לאכילה הוא יהודי. ובספר 'בישול ישראל- פאלק' (עמוד רחצ) העלה להקל, במה שאפשר להוסיף עליו מים קרים או פושרים ולהמתין כמה דקות, הדבר נחשב כנאכל כמות שהוא חי. כעת הגיע לידי תשובה שטרם יצאה לאור (שו"ת 'תורת מאיר' סימן ח) מאת אחי הרה"ג מאיר יצ"ו שהעלה להחמיר בזה, היות וחיזין כאשר נותן את הבורגול במים קרים נעשה ראוי לאכילה, וא"כ לא פקע מעשה בישול הגוי בחו"ל ואסור. וכן העלה בספר 'חלקת בנימין' (סימן קיג ס"ט ביאורים ד"ה יש מתירין) ועוד. ואחר המחילה אין כאן איסור, היות וחשיב נאכלת כמות שהוא חי, ומצוי כיום לרוב שנותנים את הבורגול תוך מים קרים ומפזרים אותו בהרבה סוגי סלטים ועולים כך על שולחנות מלכים ונאכל בשופי ולא ע"י הדחק, וממילא אין בו איסור בישולי גויים.

קוסקוס יש בו משום בישולי גויים היות ועולה על שולחן מלכים (המאכל מובא בחתונות ובסעודות חשובות). אף על פי כן, אם עבר בישול במפעל על ידי גויים ולאחר מכן יבוש חזק, באופן שאינה ראוייה כעת לאכילה ונעשה גרגירים יבשים, וכך נמכר לצרכן, וחוזר לקדמותו רק על ידי עירוי מים רותחים והמתנה, מותר כעת שיהודי יערה את המים הרותחים ויכינו לאכילה. אולם אין להתיר שגוי יערה כעת את מים רותחים ויכינו לאכילה.

יש מי שמתיר שגוי יערה מים רותחים על קוסקוס כדי להכינו לאכילה. וטעמו, כיוון שכבר הגיע מהמפעל כשהוא מבושל כל צורכו, ואינו טעון בישול נוסף. **מקורות:** שו"ת דברי דוד ח"ג (יו"ד סימן יז אות ח) ח"ד (יו"ד סימן יח אות יד). וע"ע בספר דרכי תשובה (יו"ד סימן קיג סק"ד). ושוב ראיתי בשו"ת ושב ורפא ח"ב (סימן כח) שהעלה להקל במאכל קוסקוס הנעשה על ידי אידי מים רותחים.

דְּאָגָה לְכַבּוּד הָרֵב

פעם נודע למרן הגאון ר' אברהם ישעיהו קרליץ זצ"ל ('חזון אי"ש' זיע"א) כי בעלי בתים בשכונה שסמוכה לתל אביב החליטו להעביר מכיסאו את רב השכונה והרב בעצמו לא ידע על כך דבר. התוכנית היתה שלאחר תפילת ערבית ייגשו אליו הגבאים ויודיעו לו על ההחלטה. החזון אי"ש שהכיר את הרב, סבר שאין זה נכון להדיחו, ויתר על כן זוהי דרך ביזיון לעשות כן, ויש לשמור על כבודו.

באותו יום בין מנחה לערבית לימד הרב כמנהגו בכל יום, את דף הגמרא בפני בעלי הבתים. הוא אומנם התפלא על כך, שמשום-מה הסבו לשולחן גם כל הגבאים, וגם היו יותר אנשים מהרגיל בכל יום. הרב ניסה להסיח דעתו מעניין זה והמשיך להסביר את הסוגיה. לפתע נשמע רחש מהקהל. לתדהמת הנוכחים שהכירו, נראה 'חזון אי"ש' בבית המדרש כשמקלו בידו. מרן 'חזון אי"ש' התקרב לשולחן. בקהל עבר זרם לחישות על מהותו של האורח הדגול, שהגיע מבני ברק. בגמר השיעור הביע מרן בפומבי את סיפוקו והתפעלותו הרבה מידיעותיו ועמקותו של הרב, ולא הסתפק בכך, אלא ניגש אל הרב לאחר תפילת מעריב להודות לו בקול רם על שיעורו. כעת לא נותר לגבאים הנרעשים ולבעלי הבתים הנדהמים, אלא להתפזר בשקט לבתייהם לאחר התגודדות קצרה. (מעובד מתוך 'הלמות עמלים')

לְחֹשׁ אֶת הַזּוּלָּת

הגה"צ רבי אריה יהודה לייב חסמן זצ"ל שימש כאב"ד וראש ישיבת 'שטוצין'. כמנהלה הרוחני של ישיבת חברון החדיר בתלמידיו כי צריך לחשוב ולהרגיש את האחר. באחת הפעמים נכנס רבינו להיכל הישיבה לאחר סדר שלישי. האולם היה ריק, שכן בני הישיבה נסעו אל חתונת אחד התלמידים. רבינו ראה בקרן זוית בחור יושב ולומד.

הרב ניגש אליו ושאל אותו: "מדוע לא נסעת עם חבריך לחתונה?" השיב בחכמה: "ראיתי, שהישיבה ריקה וחשבתי לעצמי, שלא יתכן, שלא יהיה אפילו אחד שישב וילמד תורה. לכן החלטתי להישאר וללמוד תורה". אלא שרבינו לא התפעל מדברי החכור. תגובתו היתה: "ואם אחיך היה מתחתן, האם גם אז היית נותר ללמוד? משמע ממעשיך, שעדיין אינך מרגיש, שהבחור שמתחתן אחיך הוא!".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מקוד 9076926

שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב אברהם שטיינר מקרסטיר זצ"ל

האדמו"ר הרב אברהם שטיינר מקרסטיר זצ"ל - נולד בי' שבט ה'תרמ"ג (1883). אביו הגאון לפני פטירתו ציווה על רבינו למלא את מקומו באדמו"רות וכן ציווה עליו שיעשה כמפעליו וירחם על עניים ואביונים וכל מי שצריך עזרה וישועה. ואכן רבינו המשיך את דרך אביו בקודש בפעולות הצדקה והחסד.

ביתו היה פתוח לעוברים ושבים. הצדיק קיבל את כולם בסבר פנים יפות. נהנו ממנו עצה ותושיה. דאג ליתומים ואלמנות. אולם לא ארכו הימים ולאחר פחות משנתיים ימים רבינו התבקש לבית-עולמו. **בעל רוח-הקודש. רבים פנו אליו ונושעו שלא בדרך הטבע.** נפטר בי"ח אדר א' ה'תרפ"ז (1927). חי כ-44 שנים. ציונו ליד אביו באוהל בעיר קרסטיר.

אביו: האדמו"ר הרב ישעיה שטיינר מקרסטיר (מייסד חסידות קרסטיר. התפרסם כבעל מופתים ותמונתו משמשת עד היום כסגולה כנגד העכברים ולשמירה מכל מרעין בישין).
אמו: מרת שרה (בת ר' יצחק יונה). **אישתו:** מרת בלומה יהודית (בת רבי מיכאל זשירקר).
ילדיו: בנים לא היו לצדיק כי אם בנות: מרת רבקה צירל (נישאה לר' מאיר יוסף רובין מקרסטיר הי"ד - נרצח ב-ט"ו סיון ה'תש"ד), מרת מלכה (נישאה לר' נפתלי גראס), מרת הענשא מרים (נישאה לר' מנחם מנדל כהנא אדמו"ר בהומא). **מרבתינו:** אביו, ר' ישעיה.

ל אחד מהחסידים הוותיקים היו שני חתנים שהיו נוסעים לאביו של רבינו (הצדיק ר' ישעיה מקרסטיר) יחד עם חותנם, שהיה חסיד אדוק ברבינו ולאחר פטירת אביו היו נוסעים לרבינו. באחת הפעמים הגיעו לרבינו. בשבת קודש בבוקר לאחר התפילה והקידוש שעשה רבינו בביהמ"ד פנה לחדרו לאכול שם על יד השולחן (נקרא בלשון החסידים השולחן המיוחד), אשר אוכלים שם קצת בשר וטועמים שם מכל האוכל המיוחד המוגש בשבת קודש לקיים מצוות עונג שבת.

לחתניו של החסיד הזה לא היו בנים. הם היו כבר אצל אביו של רבינו וביקשו ממנו שיברך אותם בבנים. אולם לא נושעו בזה, ושני חתניו ישבו אז בחדר הזה ליד התנור, ולא ישבו על יד השולחן סמוך לרבינו ורק חותנם ישב שם. בתוך כך לקח רבינו עצם של עוף הסמוך לאגפיים של העוף, שהם שני עצמות תאומות, ואמר למשמשו: "תן את השיריים הבשר והעצמות האלו לשני האברכים שיושבים על יד התנור, והם יחלקו את זה ביניהם". וכן עשה משמשו ונתן להם את זה ואמר להם מה שאמר רבינו, שהם יחלקו את זה ביניהם.

והנה, אחד מהם אמר לשני: "האדמו"ר ר' ישעיה היה רבי. אבל הרבי החדש צעיר בימים, אני לא אוכל זה, תאכל אתה". השני לקח את הבשר והעצמות ואלל אותם בתור שיריים. **לשנה הבאה נולד אצל זה תאומות, ולשני שלא רצה לאכול מהשיריים, לא נולדו לו ילדים באותה שנה ולא נושע!**

לשנה הבאה הזדמנו עוד פעם לרבינו בשבת קודש שלוששתם יחד (החותן ושני חתניו), ואז החסידים סיפרו על המופת בקול רם. בשעה שרבינו ערך את שולחנו הטהור נכנסו הם גם כן לחדרו של רבינו. כשישבו שניהם על מקומם, דיברו החסידים, שהיו בפנים בינם לבין עצמם על המופת הזה. לאחר מכן כשכבר הלכו כל האנשים לחוץ, שאל רבינו את הרבנית: "מדוע היום היה רעש בשולחן, ועל מה התלחשו החסידים?" הרבנית ענתה לו: "העולם מדברים ומספרים עכשיו מהמופת שלך, שנתת בשנה שעברה השיריים של הבשר לשני האברכים, ואחד לא רצה לאכול והשני אכל, ונולדו לו תאומים".

כאשר שמע האדמו"ר את דבריה, הרים את ידיו לשמיים ואמר בזה הלשון: "מה? האם זה מופת? כשרוצים לתת ילדים ושפע טוב ליהודים, מושטות ידיים כלפי מעלה עד עולם האצילות, ומחלקים ילדים למי שרוצים - וכמה שרוצים". (בתי אבות קרסטיר, בית אברהם דף רל"ב)

יפר ר' יעקב דוד אבאלס מווייטצן, שפעם רבינו נסע דרך ווייטצן במונית ועמדו על ידי תחנת דלק למלא בבזין על אם הדרך. נודע אז לכמה אנשים, שרבינו יושב בתוך המונית. הם באו לראותו ולדבר איתו ולתת לו קוויטל. בתוכם היה איש אחד חסר בנים ל"ע, וביקש מרבינו בבקשתו בפתקא, שיבטיח לו שיהיה לו בנים זכרים בעזר השי"ת.

ענה לו רבינו על זה: "נו, עכשיו אנחנו גם כן באנו והגיענו להנה כדי לקנות 'בנזין' על כן תשתדל לקנות ולשלם הבנזין הזה כמה שצריך לנו עכשיו, והשי"ת יעזור לך ויהיה לך אי"ה בן. (שכן המילה 'בנזין' הוא רמז, 'בן' - באידיש 'יהוה'). וכן היה, שנולדו לו בנים בעזרה"ת שכן צדיק גוזר והקב"ה מקיים. (בתי אבות בית אברהם דף רמ"ז)

איש אחד אלמן עם יוצאי חלציו התגורר בחצר אחת עם שופט העיר. אותו שופט הציק להם מאוד, עד שממש לא יכלו לסבול אותו. פעם אחת נסעה בתו לר' אברהם מקרסטיר וסיפרה על הצרה. שאל אותה הרבי: "מי מדליק נרות אצלכם?", ענתה הבת, שהיא מדליקה. אמר לה ר' אברהם: "תקני חבילה חדשה של נרות, ובכל שבוע תוסיף נר אחת מקופסא זו, וביום שיאזלו הנרות בקופסא, ייפסקו הצרות מהגוי". ואכן כך עשתה. בכל שבוע הדליקה עוד נר.

כאשר הגיע סוף כל סוף השבוע האחרון ואחזה בנר האחרון אמר לה אביה: "הנה הרבי אמר שנפטר מהצרה, ועדיין לא שמענו כלום והוא עדיין מצר לנו מאוד". יצא אביה לתפילת שחרית (ערב שבת בבוקר). כשחזר, עצר אותו השופט ואמר לו: "למה לנו להיפרד כשני שונאים? בוא נתפייס", שאלו היהודי: "מה קרה כעת?", אמר לו השופט, שהתעלה ונתנו לו משרה גדולה יותר במקום אחר, והוא עובר היום לגור לשם, והיתה למשפחה הרווחה. דברי הרבי אכן התקיימו במלואם.

מידה כנגד מידה

הכריע באומץ ובגבורה: המשפחה הנזקקת שביתה עלה בלהבות, יקרה בעיניו יותר מכל שעון יוקרתי. הוא וידא, שהוא יכול לבטל את עסקת הרכישה, והעביר למשפחה את 200,000 השקלים שבידיו.

בנוסף עלה בידו לשכנע גם את אחיו, שיתן גם הוא 200,000 ש"ח נוספים, ובכך הושלם הסכום, שאפשר את הצלת המשפחה ושיקום ביתה!

כידוע אצל בורא עולם אין שכחה. שלוש שנים לאחר מכן, בתחילת שנת ה'תשע"ז, פרצה שריפת ענק במבואות ירושלים. היא התלקחה ביערות שסביב המושב 'בית מאיר', ועד מהרה פרצה אל המושב פנימה, והחלה שורפת ללא הבחנה: מכוניות עלו באש, גינות נאות עלו בלהבות, בתים נשרפו כליל. בניסי ניסים הצליחו כוחות ההצלה לחלץ את בני האדם מהישוב, אולם הנזק היה אדיר, עשרות בתים הפכו לעיי חרבות שרופים עד היסוד...

בין הבתים הניצבים בישוב, נמצא גם ביתו של אותו נגיד. הוא לא היה בישוב באותו יום, אולם בני ביתו שהו בבית. הם חולצו יחד שאר תושבי הישוב, והותירו מאחור בית יפה ומהודר. רגע לפני שעזבו, העיפו מבט לעבר הבית וסביבותיו, כשליבם מבין, שכנראה זו הפעם האחרונה, שהם רואים אותו עומד על תילו, שכן האש שורפת הכל...

יום וחצי היה היישוב סגור ומסוגר, תושביו הוברחו ורק כוחות הכיבוי וההצלה פעלו בו. לאחר מכן ניתנה הרשות לתושבים לשוב ולהיכנס אל הישוב. אז ראו הכל את היקף האסון - עשרות בתים שעלו באש, נזק עצום ובלתי נתפס.

רק בית אחד שרד: בית משפחת הלפרין! הבית מימינו היה שרוף כולו, גם הבית משמאל, גם הבתים ממול. האזור כולו שרוף לחלוטין, כל הבתים ניזוקו למעט ביתה של משפחת הלפרין.

הבית לא ניזוק אף לא בשריטה קלה. האש הגיעה אל הגדר המקיפה את החצר, ופשוט דילגה אל הבית הבא. ביתם היה להם לשלל, הבית היחיד שניצל כולו!

לא מעט אנשים באו למקום, בוהים במחזה הפלאי. כיצד יתכן שבית שעמד במרכז הישוב האש לא ניזוק, בשעה ששאר הבתים שמסביבו הפכו למאכולת אש.

מכאן ניתן לראות, מהו כוח הצדקה שניתן באותה השעה למשפחה שביתה נשרף, וכי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם. בשעתו, הוא הציל את ביתה של אותה משפחה, והנה, בורא עולם הציל עכשיו את ביתו.

אכן, כוחה של צדקה יש בו לחולל פלאים והתורם - אינו ניזוק לעולם ורק ירויח ממעשה זה.

להלן סיפור, המעובד מתוך 'פניני פרשת השבוע' שנלקח מתוך הספר 'האמנתי ואדברה' ובו ניתן לראות כי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם. ולהלן הסיפור:

שעוני יוקרה מאוספים נדירים, הוא תחום יקר למדי. הוא מגלגל מיליונים רבים בכל שנה. ברחבי העולם ישנה קבוצת אנשים, שהתחביב שלהם הוא איסוף ולעיתים סחר בשעוני זהב או מותג יוקרתיים, בעיקר נדירים והיסטוריים.

מובן באילו כי אילו העוסקים בתחום זה חייבים להיות אנשים אמידים במיוחד, שכן מחירם של שעונים כאלה נע מעשרות אלפי שקלים ועד מיליונים...

אחד מנגידי משפחת הלפרין המפורסמת, נמנה על חובבי שעוני הזהב היוקרתיים. ביום מן הימים נחשף לשעון זהב יוקרתי העומד למכירה. הוא בירר על השעון, עמד על טיבו, נדירותו, ייחודיותו ואיכותו. כששמע שמחירו עומד על 200,000 ש"ח - הבין כי מדובר במחיר מציאה עבור שעון שכזה, וביקש לרכוש אותו. החברה המוכרת התחייבה, כי השעון יסופק תוך שלושה חודשים, ולו לא נותר - אלא להמתין לבואו...

התקופה חלפה, וביום בו יצא לקחת את השעון, קיבל הנגיד שיחת טלפון מידידו, שסיפר לו על טרגדיה נוראית. משפחה קשת יום, קרה קצר חשמלי והוביל לשריפת ענק. מאכולת האש שרפו את הבית ואת תכולתו. הארונות, הבגדים, הריהוט, הציוד - הכל עלה בלהבות.

בחסדי שמים אין נפגעים בנפש, אולם הנזק הכלכלי אדיר, מוערך בכ-400,000 ש"ח. מניין תביא משפחה נזקקת סכום כזה!? הנגיד שמע, ושקע בהרהורים. למעשה יש לו ברגע זה 200,000 שקל ביד. הסכום המיועד לרכישת השעון היוקרתי, שהוא מצפה לו כבר שלושה חודשים.

הוא אינו מחויב לוותר על חלומו לרכוש את השעון, אולם איך יערב לו לרכוש שעון בסכום כזה, אשר יכול לכסות חמישים אחוז מהנזק של המשפחה האומללה שכל ביתה עלה בלהבות!?

דקות ארוכות התלבט. היצר הרע אמר לו: "את השעון הזמנת, והוא שלך. תרכוש אותו כמתוכנן, ואחר כך תיתן תרומה יפה, אפילו הגונה, כמה אלפי שקלים. מה קרה? האם כל עולה של המשפחה המסכנה הזו מוטל עליך?"

ואילו היצר הטוב לא ויתר, ושב והעלה בעיני רוחו את דמעת המשפחה על ילדיה, נטולי בית, זרוקים ברחוב ללא כל צרכים בסיסיים. "הסכום שבידיך יכול להציל אותם, להציל איך בעד שעון מוותר אתה על הצלת משפחה!?", כך אמר.

היה עליו להתמודד בהכרעה קשה ביותר. בסיכומו של דבר

לע"נ	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רבאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזיי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישעיה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל
-------------	--	--	---

תנצב"ה